

Norsk RegnskapsStiftelse
nrs@revisorforeningen.no

Vår dato 31.10.2014
Deres dato
Vår referanse 273-29072
Deres referanse

Høring - ny norsk regnskapsstandard for øvrige foretak

NHO viser til Norsk RegnskapsStiftelses(NRS) høringsbrev 2. april 2014 med forslag til ny norsk regnskapsstandard for øvrige foretak.

NHO redegjør i dette innspillet for sine generelle synspunkter på NRS sitt forslag. På grunnlag av innspill fra våre medlemmer knytter vi dessuten enkelte kommentarer til noen av de konkrete bestemmelsene som er foreslått. Vi ber NRS i sin videre behandling og utforming av standarden om å ta særlig hensyn til eventuelle ytterligere innspill på enkeltheter som kommer fra regnskapsprodusentene eller deres representanter.

Vi viser i denne sammenheng til at regnskapslovgivningen generelt skal bidra til en effektiv ressursanvendelse ved at de administrative byrdene som regnskapsplikt medfører for regnskapsprodusentene skal begrenses til å stå i et rimelig forhold til nytten regnskapsbrukerne har av regnskapene. I denne kost/nytte-vurderingen vil regnskapsprodusentenes egen oppfatning av byrdene som påløper ved regnskapsplikten måtte stå helt sentralt.

GENERELLE MERKNADER

Strategien

NHO mener generelt at en harmonisering av god norsk regnskapsskikk med internasjonale regnskapsstandarder er positivt. Gjennom en harmonisering med internasjonalt regelverket vil det blant annet bli lettere å sammenligne ulike regnskaper over landegrensene. For norske bedrifter vil harmonisering mot et anerkjent internasjonalt regnskapsspråk være viktig i deres møte med forhandlingspartnere, investorer, banker og andre relevante regnskapsbrukere. Videre vil det for internasjonale konserner være en fordel å kunne forholde seg til et tilnærmet likt regnskapsspråk i flere land. Et mer enhetlig regnskapsspråk internasjonalt vil også kunne gjøre hverdagen enklere for alle brukere av internasjonale og norske regnskapsstandarder, slik som for eksempel revisorer, og for brukere av regnskaper, slik som for eksempel långivere og kreditorer.

NHO støtter Regnskapsstiftelsens valg av IFRS for SMEs som modell for det norske regelverket. IFRS er et meget anerkjent internasjonalt regnskapsspråk, og det er grunn til å

tro at utbredelsen av IFRS internasjonalt som det foretrukne regnskapsspråk vil øke i årene fremover. Vi ser dermed liten risiko i å harmonisere det norske regelverket mot IFRS.

Forenklinger

Av høringsdokumentene fremgår det at hensynet til forenklinger, særlig når det gjelder noteopplysninger, har vært en forutsetning for NRS sitt arbeid med den nye standarden. NHO mener at den valgte løsningen – å utarbeide én regnskapsstandard til erstatning for tilnærmet alle tidligere standarder i seg selv utgjør en ikke uvesentlig forenkling for regnskapsprodusenter så vel som for brukere av regnskapet.

Når det gjelder notekrav generelt støtter vi NRS sin valgte løsning med en uttømmende regulering av slike krav i standarden. Det skal altså ikke være behov for å gå til andre kilder enn standarden for å få en fullstendig oversikt over de notekrav som gjelder.

NHO har vurdert behovet for ytterligere forenklinger i notekravene ut over det som er foreslått av NRS. Det kan for eksempel tenkes forenklinger basert på eksisterende norske standarder der disse anses som enklere enn tilsvarende regulering i IFRS for SMEs. Vi er imidlertid kommet til at vi i denne omgang ikke vil ta til orde for særskilte særnorske løsninger. Dette ut fra en betraktning om at NHO også setter hensynet til internasjonal harmonisering høyt, samt at særnorske løsninger også vil kunne komplisere standarden ved at den gjøres med omfattende.

Ytterligere forenklinger som finnes i IFRS for SMEs bør på den annen side gjennomføres i standarden så langt det lar seg gjøre innenfor norsk lovgivning.

Veiledning i standarden

NRS har foreslått en standard som er relativt kortfattet og oversiktlig. Dette har vært mulig først og fremst fordi standarden følger IFRS for SMEs utforming, men også fordi standarden inneholder mindre veiledning enn dagens norske regnskapsstandarder. NHO mener at NRS har gjort et riktig valg på dette punkt.

Det er på det rene at veiledning kan oppfattes som nyttig for brukeren av standarden. Veiledning kan bidra til at det etableres en felles forståelse av den enkelte bestemmelse og kan den kan gi en orientering om hvordan standardens krav kan oppfylles. Omfattende veiledning i standarden kan på den annen side komplisere regelverket, og det totale omfanget av standarden som brukeren må forholde seg til, kan bli stort og dermed uoversiktlig. Det er heller ikke uproblematisk at brukeren ofte vil oppfatte veiledningene som en del av det gjeldende regelverk.

Vi er derfor av den oppfatning at man på generelt grunnlag bør utvise forsiktighet med å innta for mye veiledning i standarden. Veiledning til standarden kan i stedet gis for eksempel gjennom lærebøker og oppslagsverk. Det kan også tenkes at veiledning til standarden eventuelt bør utgis i eget dokument utenfor standarden. En fordel med en slik separat veiledning vil være at denne kan oppdateres og endres mens standarden kan ligge fast.

NRS har bedt om høringsinstansenes særlige synspunkter på den veiledning som er inntatt i fotnoter i kapittel 28 *Ytelser til ansatte*. I forlengelsen av de generelle bemerkningene om

bruk av veiledning i standarden ovenfor, er NHO av den oppfatning at veiledning som anses nødvendig for at brukeren i det hele tatt skal få et grunnlag for å forstå og anvende standarden, bør tas inn i denne. Vi er av den oppfatning veiledningen som er gitt i kapittel 28 delvis går ut over dette formål og at øvrige deler av veiledningen med fordel kan flyttes ut av standarden.

Språk

Ny NRS er basert på den norske oversettelsen av IFRS for SMEs, hvilket innebærer at det foreslås at det innføres en del nye begreper i forhold til det som er kjent fra dagens norske god regnskapsskikk. De nye begrepene vil kunne være vanskelig å forholde seg til både for regnskapsprodusentene og for regnskapsbrukerne. NHO antar likevel at dette kun vil gjelde i en overgangsfase inntil aktørene har praktisert standarden i noe tid.

NHO har imidlertid mottatt enkelte henvendelser fra medlemsbedrifter som påpeker at standarden har fått en språkdrakt som gjør den vanskelig tilgjengelig. Det vises til at setningsoppbygging og ordvalg bærer preg av oversettelse fra engelsk. Vi oppfordrer NRS i sitt videre arbeid om å gjennomgå standarden grundig for opprydding i språklige feil, uklarheter og uhensiktsmessigheter.

MERKNADER TIL ENKELTE BESTEMMELSER

Kapittel 12 – Andre finansielle instrumenter

Det fremgår av nr. 12.4 og nr. 12.5 at en del kontrakter som ikke er finansielle instrumenter likevel skal behandles som om de var finansielle instrumenter. Vi mener at dette kan bidra til å gjøre regnskapsføringen mer komplisert og ikke bidrar til forenkling. Sett i sammenheng med nr. 12.8N antar vi at bestemmelsene i all hovedsak vil få konsekvenser for regnskapsføringen av kontrakter hvor det har vært et verdifall. Vi mener at disse tilfellene vil være tilstrekkelig dekket gjennom de mer generelle reglene i kapittel 21, og foreslår at nr. 12.4 og nr. 12.5 slettes.

Kapittel 14, 15 og 23 – Inntektsføring av utbytte

Inntektsføring av utbytte er omtalt flere steder i utkastet. Det fremgår at mottatt utbytte skal inntektsføres selv om dette ikke gjelder utdeling av akkumulerte overskudd i eiertiden. Det er i høringsnotatet kommentert at dette er vurdert til å være i samsvar med opptjeningsprinsippet. Ordlyden som brukes gjør at det kan oppstå en usikkerhet om hvorvidt det er et krav for inntektsføring at utbyttet er utdeling av opptjent egenkapital eller om også utdeling av utbytte fra innskutt egenkapital skal inntektsføres. Vi oppfordrer til at dette forholdet klargjøres i endelig standard.

Vi mener videre at den sentrale vurderingen for opptjeningsprinsippet er hvorvidt utbytter som skal inntektsføres må komme fra resultater opptjent i eiertiden eller ikke. Hvis man kommer til at utbytter kan inntektsføres selv om de ikke er utdeling av akkumulerte overskudd oppstått i eiertiden, legger man til grunn en verdibasert tilnærming. I så fall bør utbytter fra akkumulerte overskudd forut for eierperioden og utbytter fra innskutt egenkapital behandles likt.

Kapittel 17 – Eiendom, anlegg og utstyr

I utkastets nr. 17.10 (a) og (b) fremgår det at anskaffelseskost for en enhet av eiendom, anlegg og utstyr omfatter kjøpspris og direkte kjøpskostnader samt eventuelle direkte henførbare utgifter som er nødvendig for at eiendelen skal kunne virke slik den var tiltenkt. Vi tolker rskl. § 5-4 som at det er full tilvirkningskost som skal aktiveres, dvs. både direkte og indirekte utgifter ved anskaffelsen. Vi mener derfor at teksten i standarden bør endres for å tilpasses regnskapsloven.

Kapittel 21 Avsetninger, betingede forpliktelser og betingede eiendeler

Etter nr. 21.12 skal en betinget forpliktelse ikke innregnes da det ikke er sannsynlighetsovervekt for at plikten må gjøres opp, jfr. nr. 21.4(b). Samtidig skal eventuell avsetning (sannsynlighetsovervekt) innregnes til beste estimat hvor det er en virkelig verdi betraktning i målingen. Hvis man f.eks. har 60 % sannsynlighet for at plikten må gjøre opp vil man normalt innarbeide 60% av totalforpliktelsen. Etter vårt syn er det ulogisk at man har en nedre grense på 50% for innregning så lenge man har en virkelig verdi betraktning. Enda mindre sammenheng blir det i reglene når en betinget forpliktelse med lavere sannsynlighet enn 50 % skal innregnes i forbindelse med virksomhetssammenslutninger. Her burde det vært felles regler for alle situasjoner.

Kapittel 28 Ytelser til ansatte

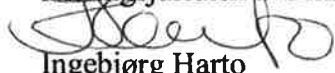
Etter forslaget nr. 28.24 skal aktuariemessige gevinster og tap resultatføres i den perioden de forekommer. Dette er fornuftig for å få mer korrekt måling av resultat og forpliktelse. Samtidig er det gitt overgangsregler på inntil fem år for å innregne eksisterende aktuariemessige gevinster og tap mot egenkapitalen. Slik innregning kan få stor negativ innvirkning på regnskapsmessig egenkapital i enkelte virksomheter. På den annen side representerer dette det faktiske forhold hva gjelder måling av pensjonsforpliktelsen og endring i regnskapsprinsipp endrer ikke den reelle økonomiske situasjonen for virksomheter. Det er regnskapsbrukerne som må endre sine modeller/analyser til nye regnskapsprinsipper og følgelig bør det vurderes ikke å ha overgangsregler.

NHO antar at NRS grundig vil vurdere de innspill som kommer til forslaget, og vurderer hva som etter den videre behandling i stiftelsens organer vil være et naturlig ikrafttredelsestidspunkt for ny standard.

Med vennlig hilsen

NÆRINGSLIVETS HOVEDORGANISASJON

Næringsjuridisk avdeling

Ingebjørg Harto
avdelingsdirektør

(ingebjorg.harto@nho.no)

Fredrik Mohn Lian
advokatfullmektig

(fredrik.mohn.lian@nho.no)